საქართველოს დამოუკიდებლობა

1989 წლის 9 აპრილი საქართველოს უახლეს ისტორიაში ერთ-ერთი ყველაზე მძიმე და ამავე დროს გარდამტეხი დღეა. 1989 წლის აპრილის დასაწყისში თბილისში, რუსთაველის გამზირზე, საქართველოს მაშინდელი უმაღლესი საბჭოს შენობის წინ დაიწყო ფართომასშტაბიანი მშვიდობიანი საპროტესტო აქცია. აქციის მონაწილეები ითხოვდნენ საქართველოს საბჭოთა კავშირისგან დამოუკიდებლობას, ეროვნული თვითგამორკვევის უფლებას და საბჭოთა ხელისუფლების მხრიდან საქართველოს შიდა საქმეებში ჩარევის შეწყვეტას. აქციაში მონაწილეობდნენ სხვადასხვა ასაკისა და პროფესიის ადამიანები – სტუდენტები, ახალგაზრდები, ქალები, ინტელიგენცია და სასულიერო პირებიც.

9 აპრილს გამთენიისას საბჭოთა ხელისუფლებამ მიიღო გადაწყვეტილება აქციის ძალით დაშლის შესახებ. აქციის წინააღმდეგ გამოიყენეს ჯარის ნაწილები, რის შედეგადაც დაიღუპა 21 მშვიდობიანი მოქალაქე, უმეტესად ახალგაზრდა ქალები, ხოლო ასობით ადამიანი დაშავდა და მოიწამლა. ეს ტრაგედია მთელმა საქართველომ უდიდესი ტკივილით მიიღო და საბოლოოდ დაარწმუნა საზოგადოება, რომ საბჭოთა სისტემა თავისუფლებას და ეროვნულ უფლებებს ვერ უზრუნველყოფდა.

9 აპრილის მოვლენებმა ძლიერად გააძლიერა ეროვნულ-განმათავისუფლებელი მოძრაობა და დააჩქარა დამოუკიდებლობის პროცესი. ორი წლის შემდეგ, 1991 წლის 31 მარტს, საქართველოში ჩატარდა რეფერენდუმი, სადაც მოსახლეობის აბსოლუტურმა უმრავლესობამ მხარი დაუჭირა ქვეყნის დამოუკიდებლობას. ამ გადაწყვეტილების საფუძველზე, 1991 წლის 9 აპრილს საქართველომ ოფიციალურად გამოაცხადა დამოუკიდებლობის აღდგენა. ამგვარად, 9 აპრილი იქცა როგორც ტრაგედიის, ასევე თავისუფლებისა და ეროვნული ერთიანობის სიმბოლოდ და დღეს აღინიშნება როგორც ეროვნული ერთიანობის, სამოქალაქო თანხმობისა და დაღუპულთა ხსოვნის დღე.